СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК XLVIII. Ч. 247. Джерзі Сіти, Н. Дж., вівторок, 22-го жовтня 1940. No. 247. Jersey City, N. J., Tuesday, October 22, 1940. VOL. XLVIII.

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ. ПЯТЬ ЦЕНТІВ ЗА ГРАНИЦЕЮ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ АМЕРИКИ. Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016. 4-0807. THREE CENTS IN THE UNITED STATES OF AMERICA. FIVE CENTS ELSEWHERE.

ВЗАЇМНО ЗАКИДАЮТЬ СОБІ НЕПРАВДУ

ВАШИНҐТОН. — Републиканський конґресмен Ралф Чорч закинув Луісові Джансонові, бувшому підсекретареві війни, що він у своїх публичних звідомленнях про стан американських збройних сил говорить неправду. Чорч говорив, що Джансон мабуть переняв науку від Гітлера, який в своїй книжці „Майн Кампф" говорить, що широкий загал не повірить у дрібні брехні, а то тому, що він знає, що сам деколи говорить дрібні брехні. Колиж сказати загалові велику брехню, то він у неї скорше повірить, бо не припускає, щоб хтось аж так дуже безлично брехав. Цю критичну промову Чорча одобрив офіційно републиканський національний комітет і розіслав її в відбитках по ґазетах.

У відповідь на це комітет незалежних голосів, до якого належить між іншими Ля Ґвардія та сенатор Норіс, опублікував заяву, в якій говорить, що републиканський кандидат так перекручує факти, як цього дотепер ще не бувало в історії Америки.

ЛЕТУНСЬКА НЕБЕЗПЕКА ДЛЯ ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ.

ОТАВА. — Полк. Биґар, що є членом спільної американсько-канадійської оборонної комісії, зазаявив, що для Канади і Злучених Держав Америки є небезпека повітряних ворожих налетів з боку „евразійського ґенґстера". Він вказував на Аляску на Тихім океані, а Нову Фунляндію на Атлянтійськім, як можливі містки, через які може дістатись до середини краю ворожа повітряна фльота. Ця небезпека мала, додавав він. Але хоч би вона була мала уряди обох країв не сміють занедбувати протиоборони.

КАНАДІЙЦІ ОБЛЕКШАТЬ ВИВІЗ ГРОШЕЙ.

ОТАВА. — Канадійський уряд рішив облекшити закон заборони вивозу грошей до Америки. Дотепер так було, що уряд дозволяв туристам, виїзджаючим до Америки, брати дуже маленьку скількість гроша. Тепер буде робити виїмки, але лиш тим туристам, що викажуться дійсними потребами витрати гроша в Америці.

ЛЕТУНСЬКА ТРАҐЕДІЯ.

МАРІЯНА (Арканзо). — Літак, з пільотом і пятьма пасажирами, які взносились за заплатою на коротку поїздку в повітрі, натрапив на парашутиста, що спадав з іншого літака, замотався в шнури і рунув у землю. Пільот і пять пасажирів згинули на місци. До цього нещастя дійшло тому, бо пільот, побачивши, що інший парашутист летить стрімголов до землі, бо не відтворився його парашут, полетів йому на зустріч, думаючи, що його по дорозі схопить. Та замісць врятувати його, занапастив власний літак і всіх, що в нім були.

204. ВІДДІЛ У. Н. СОЮЗУ — НА ПЕРШІМ МІСЦИ.

НЮ ЙОРК. — Минулої неділі вечором відбувся ювилей 204 відділу У. Н. С. з нагоди його 15-літнього існування. Ювилей складався з трьох частин: святочного концерту з співучими і музичними точками та промовами, з танців і з бенкету, полученого з вечерою та привітами. В часі бенкету головний секр. У. Н. С. п. Д. Галичин заявив, що минулого місяця 204. відділ У. Н. С. з Ню Йорку, в цілій союзовій семі станув на першім місци. Цей відділ має всіх членів поверх сім і пів сотки.

ДАЄС ПРО РОБОТУ ЧУЖИХ КОНЗУЛЯТІВ.

ШІКАҐО. — Мартин Даєс, голова дослідів комітету неамериканських активностей, висказав запит на адресу федерального уряду, що він думає робити з тим фактом, що російський, німецький, італійський, а також інших держав конзуляти займають ся тут в Америці на широку скалю пропаґандами в свою користь, і то в такий спосіб, що це не має нічого спільного з їхніми офіційними леґальними обовязками? Він сказав, що передав урядовим чинникам чимало документів для доказу цеї діяльности.

ВАШИНҐТОН. — Кордел Гол, секретар стейту, у звязку з запитом Даєса, відповів, що він про діяльність чужих конзулятів не знає нічо більше ніж те, що читає в ґазетах.

ЛІКУЮТЬ ПІСТРЯКА.

ШІКАҐО. — Американська колеґія лікарів заявила, що успіхи в лікуванні пістряка (рака) збільшаються. Нині є в Америці 36 тисяч осіб цілковито вилікуваних з цеї недуги. Лікування забрало пять літ. Щороку число вилікуваних осіб збільшається на шість тисяч. В Америці є 345 інституцій, що займаються лікуванням пістряка.

ЗАЧАЛИ БУДОВУ ТУНЕЛЮ.

НЮ ЙОРК. — Цього понеділка розпочато офіційно будову тунелю з Бетері Парку, Ню Йорк, до Бруклина. Тунель буде коштувати 80 міліонів долярів. Офіційного відкриття довершив президент Рузвелт.

ВИЛКІ ДАЛІ ДОБИВАЄТЬСЯ ДЕБАТИ З ПРЕЗИДЕНТОМ

Вилкі вислав повідомлення до републиканських лідерів у Болтімор з формальними інструкціями, щоб вони увійшли в порозуміння з тими демократичними колами, що займаються влаштуванням віча для президента Рузвелта на 30 жовтня ц. р., в Болтимор, в ціли приготування політичної дебати між Вилкім і Рузвелтом. Та так виглядає, що тої дебати таки не буде. Бо демократичні кола в Болтімор вже згодились перенести дату 30 жовтня на инший день, щоб дати змогу мешканцям вислухати наперед промови Вилкого, а опісля Рузвелта.

Вилкі в Мінеаполіс, Мінн., виголосив свою чергову промову і в ній сказав, що коли він стане президентом, то уневажнить „Аґріколчурел Еджостмент Ект", на основі якого в Америці обмежено продукцію хліборобських продуктів, за ціну певної грошевої винагороди з боку уряду. В стейті Мінесота таке переконання, що Вилкі здобуде там в часі виборів більшість.

ҐРАФ АТЛОН У ПРЕЗИДЕНТА

Ґраф Атлон, вуйко анґлійського короля і теперішний віцекороль Канади, прибув до Рузвелта в гості і провів разом із Рузвелтовою родиною в їх резиденції Гайд Парку, неділю. В той сам час президент Рузвелт гостював у себе також великого князя Люксембурґу. Візита мала приватний характер, хоч всі вони дискутували про війну. Але конкретного чогось гості Рузвелта не могли сказати, бо віцекороль Канади, це тільки почесна фіґура, з малими виконними силами, а великий князь Люксембурґу опинився без держави і території та живе тепер на еміґрації в Америці.

ГАБСБУРҐИ АҐІТУЮТЬ ЗА АНҐЛІЮ

Архикнязь Франц Йосиф Габсбурґ, з припоручення архикнязя Оттона Ґубсбурга, що уважає себе правним наслідником до неіснуючого австро-угорського пристолу, взяв активну участь у пропаґанді в користь Анґлії. Він говорив в Ню Йорку на вічу, в ціли зібрання фондів на амбулянс для Анґлії.

БРИТІЙЦІ БОМБАРДУЮТЬ ПРИ ДОПОМОЗІ ГАРМАТ, ЛІТАКІВ І ФЛЬОТИ

Погода дещо поправилась, коли іде про французьке побережа і Німеччину. Це використали в першу чергу британські летуни, що бомбардували з небувалою досі силою німецькі концентраційні пункти на побережу Франції, як теж і німецькі кораблі, що заховані в пристанях на Анґлійськім каналі. Замітне й те, що при тому помагали летунам британська фльота, як теж і далекосягла гарматня артилерія. Крім того бомбардовано Берлін, як теж й інші німецькі міста.

СЕМИЙ ТИЖДЕНЬ НІМЕЦЬКИХ НАЛЕТІВ

Американські кореспонденти доносять, що німці зачали семий тиждень безперервної руїни, яку наносять Анґлії, зокрема Лондонови. Назагал так є, що навіть мрака не є цілковитою перешкодою. Значить, що бомбардування відбуваються і в мрачні дні. Тільки, що вони далеко слабші. Бомбардують як день так ніч, при чому, особливо в нічних налетах, німці вживають бомб найтяжчого калібру. Мається враження, що налети на Анґлію слабші, а це, як догадуються тому, що німці мали вислати більшу скількість летунів до Африки, щоб допомогти італійцям в налетах на Суезький канал.

ВЗИВАЄ ДО ЗБІЛЬШЕННЯ ПРОДУКЦІЇ

„Сондей Експрес", часопис, якого власником є відомий пресовий маґнат лорд Бівербрук,пише, що якщо Анґлія має виграти війну, то треба доконче збільшити продукцію, яка потерпіла через німецькі моббардування. Часопис також нарікає на повільність, з якою приступається до усунення тих шкід, що їх завдають німецькі налети. Іде тут головно про направу ґазових і водяних водопроводів.

ПОТЕРПІЛИ, АЛЕ Є ЩЕ ДО ВЖИТКУ

Подорожні, що прибули до Швеції з Німеччини і оглядали німецькі пристані Гамбурґ і Бремен, стверджують, що про згадані пристані подаються вісти, що не є згідні з дійсною правдою. А правда та, що вони потерпіли, та що ушкоджено там нафтові збірники і таке інше, але не можна казати, що пристані не є вже до вжитку, бо так не є.

ЖЕРТВА БОМБАРДУВАНЬ У ЛОНДОНІ. — Фотоґраф був припадково яких двіста кроків від місця, де впала німецька бомба. Він побіг на це місце й дві хвилині після вибуху зняв цю світлину. Публичні сторожі, звані „вордени", дають раненому першу допомогу й збираються відставити його до шпиталя.

ГІТЛЄР ОФІРУЄ СТАЛІНОВИ ДАРДАНЕЛІ, КАЖУТЬ У ФРАНЦІЇ

ВІШІ. — Доходять дипльоматичним шляхом відомости, з яких виходить, що між Німеччиною і Советами ідуть тайні переговори щодо дальшої акції в Европі й Азії. Кажуть, що Гітлер мав заофірувати Сталінови, що він згідний з тим, щоб Совети забрали під свою контролю цілу европейську Туреччину і Дарданелі, що буде входити в плян „нової Европи", яку будують держави „осі". Кажуть далі, що Гітлер офірує Сталінови ще й певну територію в Азії. І то таку, яка получить Совети з Перзьким заливом. За те все мають Совети, очевидно, дати згоду на інші пляни „осі".

АНҐЛІЯ ЩЕ ДАЛІ ЧИСЛИТЬ НА СОВЄТИ.

ЛОНДОН. — Не зважаючи на те, що Сталін не робить ніякого найменшого кроку, з якого можнаб судити, що він готовий евентуально зірвати з Гітлером, в Анґлії не тратять надії, що перетягнуть Совети на сторону Великої Британії й Злучених Держав.

ЧОГО ВИМАГАКТЬ СОВЄТИ ВІД АНҐЛІЇ?

РИМ. — Італійський журналіст Маріо Апеліюс, що пише в „Попольо д'Італія", каже, що одержав з Лондону деякі інформації про розмови, які ідуть в Москві між советським урядом і сером Стефордом Крипсом британським амбасадором. Отже, як виходить з тих поголосок, Совети домагаються від Анґлії, заки зачнуть з нею переговорювати, щоб вона визнала советську окупацію тих земель, які Совети забрали зараз по розвалі Польщі й пізніше. Отже іде тут про західньо-українські й білоруські землі, далі про окупацію Басарабії й Буковини, а ще далі Литви, Естонії й Латвії. Совети домагаються ще звороту заморожених Анґлією грошей, себто золота, що належить балтійським державам, як теж звороту кораблів що були власністю тих останніх, а які Анґлія тепер зареквірувала.

ХОЧУТЬ НАДУТИ АНҐЛІЮ.

ЛОНДОН. — Так глядять деякі політичні кола на переговори, які тепер веде британський амбасадор Крипс в Москві. З тих розмов, які він мав з Вишинським, заступником народнього комісаря заграничних справ, виходить, що Совети хотілиб хитро мудро дістати від Анґлії визнання советських територіяльних загарбань, не даючи в замін нічого реального.

ПРОТИ ЯПОНІЇ.

ТОКЙО. — Так глядить японська преса на ті розмови, які велися чи ведуться в Вашинґтоні з советським амбасадором.

НІМЦІ-БІЖЕНЦІ БУНТУЮТЬСЯ.

БІЛГОРОД. — Німці, що втікли з Басарабії і Буковини, чи з неї висилені, мають бунтуватись проти того, що їх втягають до примусової праці. Між ними і німецькими штурмовиками, як тут оповідають, має приходити до гострих сутичок, наслідком чого вже мали бути вбиті й ранені.

ЯКА ПРИЧИНА ЗАТЕМНЕННЯ?

БУКАРЕШТ. — Столиця Румунії, а також нафтові терени в Плоесті, були перший раз цілком затемнені. Це, очевидно , виглядало ніби на пробу, себто на підготовку охорони перед летунськими налетами. Але так виглядає, що мало хто в це вірить, що саме те було причиною затемнення. Схиляються до думки, що за тим криється щось інше. А саме те, що хочеться прикрити тим пересунення військових сил, які держиться в тайні. Далі кажуть, що такої тактики держалися націсти в Німеччині, де підчас затемнень відбувались такі пересунення. Це на те, щоб ніхто не знав, куди спрямований найближчий німецький удар.

АТАКУЮТЬ НАФТОВІ АМЕРИКАНСЬКІ ІНТЕРЕСИ.

РИМ. — Італійська преса розписується про налет італійських летунів на рафінерії нафти, що положені аж над Перзьким заливом і є власністю Американських капіталістів. Кажеться, що летуни відбули простір на 2,800 миль і запалили згадані рафінерії.

АМЕРИКАНСЬКО-БРИТІЙСЬКА МОРСЬКА КООПЕРАЦІЯ.

ГОНҐ КОНҐ. — На таку заноситься на водах Далекого Сходу. Кажуть, що ще перед двома місяцями прибули американські кораблі з частинами, з яких складають субмарини. Ті частини є тепер зложені в Гонґ Конґ. В військових колах говорять про те, що Злучені Держави готові дістати до вжитку британську морську базу в Сінґапур, звідки зможуть легко вести воєнні операції проти Японії, якщоб вона пішла проти британських і американських інтересів. Морські знавці переконані, що Злучені Держави державиб там тільки субмарини. Але, як кажуть, вже 25 субмарин вистарчає на те, щоб завдати удар японським морським транспортам.

"SVOBODA" (UKRAINIAN DAILY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holodays by the Ukrainian Press and Book Company, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Письменний текст оголошення мае бути в адміністрації 48 годин перед появою числа, в котрім оголошуючий хоче мати своє оголошення.

За оголошення редакція не відповідає.

За кожду зміну адреси платиться 10 центів.

В Канади належить посилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016. 4-0807.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J.

ЧИ, ЩОБ ЩЕ РАЗ ЗДУРИТИ?

В польсько-американській пресі пишеться доволі часто про потребу вдержування в Вашингтоні постійного пропаґандного бюра. Це, що в Вашингтоні нема такого бюра, не означає, щоб звідтам не виходила ніяка польська пропаґанда. Очевидно, так не є, хочби тому, що там постійно далі перебуває польський амбасадор, що веде таку пропаґанду „з уряду". І є ще й інші чинники що сприяють такій пропаґанді. Та, по правді кажучи, полякам не булоб потреби вести тут якусь пропаґанду, бо Америка не є проти того, щоб Польща стала знову самостійною державою. Навпаки, американський уряд сам не визнає теперішнього стану в Польщі. І з власної волі визнає далі польське посольство як офіційне представництво польської держави. Крім того всюди чути про ріжні американсько-польські свята, якими звеличуються память Пулаского й Косцюшка. Як теж чути і про ріжні заяви з боку високо поставлених людей, в яких говориться дуже прихильно про Польщу. Значить, що кому як кому, але полякам таки нема потреби вести якусь спеціяльну пропаґанду, бо Америка не є проти них. Колиж вони таки настають, щоб польську пропаґанду збільшити, то мусить кожного застановити, чому це їм треба робити.

Отже причина на те є. І то дуже важна. Поляки знають, що як в Анґлії так і в Злучених Державах є симпатії по боці польського народу і його змагань до визволення. Але теж і знають, що ті симпатики не є за те, щоби Польща наново була в тих самих границях, що передше. Число таких, що тому противні, збільшається тепер ще й тому, що дехто не хоче „дражнити" Совети, що то забрали від Польщі західньо - українські, білоруські й литовські землі, Тимбільше, що ті землі й так не-польські.

Ось це є те, що тепер наглить справу. Це є те, головне, що доводить до отворення в Вашинґтоні Польського Інформаційного Бюра, якого головним завданням буде „доказувати" права Польщі до західньо-українських, західньо-білоруських і литовських земель. Таке виходить виразно з того, що пише про цю справу нюйорський „Нови Сьвят".

Іншими словами американські поляки хочуть пробувати ще й тим разом так дурити американську опінію, як її дурили по першій світовій війні, коли Польща загарбувала згадані не-польські землі. Очевидно, що американські поляки мусять надіятись, що й інші не будуть сидіти тихо. І будуть їм відповідати. А ті відповіди готові бути такі, що готові захитати ще й ті симпатії, які Америка має до Польщі. Бож треба памятати, що Америка бореться з насильством! І помагає тим, що є проти насильства. Якжеж тепер вона може помагати полякам знову поневолювати інші народи, коли знає з крівавого досвіду, що така поміч означає? Траґедія Польщі може не вчити нічого самих поляків, але зате є вона доброю наукою для американців.

СОВЄТСЬКЕ РАДІО І УКРАЇНА

Слухати советське радіо не е ані легкою, ані приємною річчю. Апаратом пересічної ціни і без зовнішньої антени, його взагалі не можна систематично слухати. З цього погляду його пропаґандивна вартість, дуже незначна. На багатьох апаратах (в тім числі й німецького виробу!) советських радіовисилень навіть взагалі не зазначено. Сама відстань тут не є очевидно вирішальною, бо й апаратами якими можна слухати Ню Йорк, часом не можна ніяким чином досягти московську висильно. Зрештою советськими авдиціями цікавляться майже виключно фахівці від політики, а для европейського загалу советське радіо не існує. Причиною цього є не лише те, що знання, московської мови обмежується властиво старими советськими кордонами, а й те, що московська політика є тепер наскрізь пасивна, себто кермована з Берліна і Риму.

Культурно - мистецький рівень програм советського радія незвичайно низький. Поза Чайкоським та Мусоргським Европа московської музики властиво не визнає, а звичайна музична програма має наскрізь ярмарковий характер. Слухаючи її, людина має враження бути недалеко не то шинку, не то закладу для божевільних. Співи, музику і „вокальні" номери перемішено в неможливо галасливий спосіб, який має очевидно відзеркалювати пролетарський темперамент і незвичайне піднесення „савєтскаво" народу. Це „мистецьке" виконання пересіяно якимись пяними вигуками і вимушеним, навкрізь неприродним, переважно жіночим, реготом, що має манифестувати безжурність і радість „визволеного з кайданів капіталізму народу". З інструментів найбільше й найчастіше чутно балалайку, старомонгольський інструмент, пристосований до потреб московських „частушек". Національна московська музика сальонового характеру обмежується головно так званими „циганскімі романсами" кінця минулого віку; надуживається, розуміється, в широких розмірах і в найбільш ганебний спосіб українські пісні, частину яких перероблено на вояцькі московські; українські пісні співають звичайно московські виконавці з неможливою вимовою, що коле вухо, і на московський спосіб, скавулячи кінцеві ноти як пес на місяць. Це перемішування українських і московських творів має звичайно маніфестувати братерство „велікаво русскаво" і українського народу.

Асиміляційній акції московського уряду служить радіо ще виразніше ніж преса. Московські і українські авдиції надають не лише тіж самі висильні, а й тіж самі особи, звичайно московського роду. Вимова їх остільки огидна, що відразу не можна часом відріжнити, чи в укрнаїнській чи московській мові промовляється. До тогож, як відомо, українську мову засмічено нарочно цілою повіню московських виразів, щоб наблизити одну до другої обидві „братні" мови. Значніші речення в аґітаційних промовах вигукується в цілком дикунський спосіб, що з людською мовою взагалі нічого спільного не має. Коротші повідомлення перемішано в цілком хаотичний спосіб. Повідомляється, наприклад, що до червоної армії зголосився внук письменника Івана Франка, заявляючи, що хоче боронити країну, яку завжди так палко любив його дід, (Україну чи Московщину, не зазначено, а до „савєтской родіни" наш великий письменник мав щастя не дожити), і прохаючи записати його до артилерії (на щось дід придався)... і безпосередньо по тім повідомляється про рекордовий урожай буряків в Гайсінськім районі. Повідомляється часом українською мовою з Москви, а звичайно московською мовою — з Києва. В інтересах неподільности... Окремого українського радія властиво взагалі нема, бо й на території „української" Республики є воно загально - державним. Повідомлень про внутрішнє советське життя відносно дуже мало. Вони обмежуються головно переказом „досягнень" советського промислу, але незвиайно широко повідомляється про напади німецьких літаків на Лондон та британських на Берлін. І взагалі про те, як „капіталістичні держави" нищать одна одну. Очевидно московський уряд числить на це без порівнання більше, ніж на власні сили і „досягнення".

К. В.

Боязнь робить людину невільником інших. Це є тиранський ланцюг. Страх є формою боягузства, що затроює життя. — Чаниґ.

Запотребування рижу в Японії, згідно з обчисленнями, носить 23,180,000,000 фунтів річно.

АНТИСЕМІТИЗМ ПОМАГАЄ НАЦІСТАМ

(Надіслане з Канади).

Фелошип, місячний бюлетин Канадійської Конференції Христіян і Жидів, помістив більшу статтю на тему, як антисемітизм помагає націстівській справі в Канаді. Зо змістом цеї статті хочемо поінформувати читачів „Свободи".

Стаття використовує те, що пише Герман Равшнінґ в книжці п. н. „Гітлер говорить". Як відомо Равшнінґ був свого часу націстичним провідником у Данціґу і як такий мав часті побачення з Гітлером. Ось ті розмови, як він зазначує, він зараз списував. І тому може подавати особисті погляди Гітлера, а не тільки те, що говориться публично. Равшнінґ тої думки, що націстична партія не годиться у всьому з антисемітизмом Гітлера. Зокрема він пише про це так:

„Для значної більшости націстичної кліки проводирів ціла расова доктрина ‚Адольфа" є ніщо інше, а тільки бомбастичне говорення для зискання популярности.

„Гітлер одначе вірить в природне зіпсуття жидів. Для нього жид є втіленням зла. Він зробив міт з жида і збив на тім капітал; одначе поза тим є в нього ще й вроджене виразно особисте почуття звичайної ненависти і пімсти.

„Пояснень на це можна шукати в його особистім досвіді і випадку, що згідно з норимберзьким расовим законодавством, він сам не є управнений, щоб його зачислено до арійців; одначе скрайність його антисемітизму можна витолкувати його винесенням жида на мітичний первовзір людства".

Ось таке пише Равшнінґ у згаданій книжці. Каже, що Гітлер раз зробив замітку, що Ізраїль стоїть поза Анґлією, Францією і Злученими Державами, та що, колиб німці навіть прогнали жидів з Німеччини, то жид все полишиться світовим ворогом.

Равшнінґ запитав тоді Гітлера чи це означає, що жида треба знищити. Гітлер відповів на це так: „Ні. Ми повинні би тоді його винайти". Є конечне мати дійсного, видимого ворога, а не абстрактного, казав Гітлер.

Коли зійшла рзмова на „Сіонські Протоколи", то Равшнінґ сказав, що вони є „певним фальсифікатом". Та Гітлер не був ні трошки тим зажурений, чи це так є. Він лиш сказав: „Мясимо побивати жида його власною зброєю".

Гітлер признав теж у тій розмові, що він прийшов до переконання, що ті Протоколи є „незвичайно освідомляючі", та що він набув з них своє натхнення „аж до найменших подробиць". Це останнє є цілковито зрозуміле, бо багато людей, що перестудіювали ці протоколи є переконані, що як хто старається перевести в діло „світовий заговір", про який там говориться, то ним саме є Гітлер.

Старанна аналіза Протоколів виказує їхній початок у російській тайній поліції, а якщо Гітлер виробив собі поняття про світову революцію з тої книжки, тоді маємо ще одно більше завдячуватиназадницькій поліції царської Росії".

Витяги з тих заслугуючих на увагу нарисів Равшнінґа про особисті погляди Гітлера дають нові докази на те, що антисемітизм, головно, як його для своїх цілей використує Гітлер, належить до ділянки мітольоґії. В основі антисемітизм є зусиллям створення єдности через викликання ненависти і через заміну предмету ненависти в демона, всеіснуючу силу зла. Це є модерне приняття старої леґенди Зороастра за боротьбу Мазди і Арімана Світла і Темноти. У дійсності не розходиться про те, чи жиди індивідуально чи колективно є демонами. Роля, яку приписується їм у світовій траґедії є та, що вони є прототипами всього, що не є „арійське". Коротко сказавши, ціла та расова доктрина стається нічим іншим як бомбастичним говоренням Гітлера, для зєднання популярности, без огляду на те, чи націстичні провідники трактують її дійсно так цинічно, як це подає Равшнінґ.

Для канадійців важне те, щоб це знати, бо антисемітизм певних кол, скріплений упередженням, відграє Гітлерівську улюблену мітольоґічну гру. Відсоток чесних жидівських купців може бути однаково високий, як є і серед не-жидів. Та якщо якийсь жид починає в неетичний спосіб провадити свій бизнес, тоді кується з того антисемітами нову зброю для блискавкової війни. Антисеміти кричать тоді: Знова жиди! Фелошип упоминає, щоб таку блискавкову війну зараз в початках припинити.

У статті говориться далі, що коли старанно прослідити обвинувачення проти жидів, що ведуть купецькі підприємства, тоді одно можна доказати, а саме те, що є більше жидів занятих у всякого роду купецьких підприємствах ніж христіян. Наслідком того трапляються всякі приключки між ними, що розвиваються в економічну систему, яка є далека від досконалої. Одначе, антисеміти винять жидів за лиха, за котрі остаточно є відповідальна лиш система. Тому, кінчить цей часопис, канадійські антисеміти повинні в часі війни визволитись з віри в мітольоґію. Як довго вони повторяють, подібно як папуги, свої повні упереджень осуди, оперті лиш на ізольованих випадках, проти цілого жидівського колективу, якого вони не пробували ніколи зо симпатією зрозуміти, тоді вони лише попирають націвський плян опанування світом, так нерозумно виложений в Сіонських Протоколах. Вони роздувають релігійне і расове упередження; ослабляють оборону канадійської єдности, отвирають Пандорову скринку культурної ненависти; нищать основи демократії і свободи в Новім Світі; а нарешті балканізують американський континент.

ЯРИНА ІМІҐРАНТОМ.

Цю соковиту ярину, звану „броколі", спроваджувано колись з Італії, а в Америці її не управляли. Останніми часами фармери в Каліфорнії стали її управляти й цього літа вислали на ринок її 700 ваґонів. На образку: фармер з. долини Санта Марія, де управляється її найбільше.

С. ЧЕРКАСЕНКО.

ПРИГОДИ МОЛОДОГО ЛИЦАРЯ

РОМАН З КОЗАЦЬКИХ ЧАСІВ

ТОМ І.

(63)

Хтож той нікчемник, паскуда, мерзенний син свого народу, що посміє зрадити ці надії?... Вірю щиро, що таких між нами нема. Вірю й у те, що нема між нами таких, що повернуть зухвалому ворогові потилицю, бо краще на світ не родитися булоб такому падлові: коли хто вгледить такого в бою — вбий його, як червивого пса, без вагання!... Та нема між нами таких, а коли нема, то я сміливо владою, наданою мені від славного лицарства запорозького, кидаю всю вашу потугу на ворога, не питаючи, скільки його, а тільки шукаючи, де він, — кидаю, бо знаю, що ми — або звитяжимо, не пустимо ворога шарпати рідний край і визволимо братів, що на ворожих каторгах, або поляжемо з честю й славою лицарською в чеснім бою, як і належиться лицарям.

Гетьман знов оглянув гострим оком своє військо й знов лице його розпромінила ясна усмішка задоволення. Та й було від чого радіти. Павло, сам піднесений духом і запалений зчепитися з ворогом на життя й смерть, бачив, як тим самим вогнем палали всі до одного — від старого до молодого.

— Тепер слухать наказу! — твердо й гучно знов промовив гетьман і зсунув грізно брови. — Битися до загину, один одному помагати, а для цього не зариватися до осліпу й запаморочення, в полон не брати нікого, каторг не палити й не рубати — потрібні ще будуть, — із невольниками, що на гребках, не вовтузитись, аж до кінця бою!... Тепер ватагам — ушикуватися зараз у довгу лаву з байдаків, щоб оточити ворога півколом до берега і не дати йому втекти! В бою веду я, а поляжу — веде Бородавка, а поляже й він — веде Граб! Щастиж Боже!

Сагайдачний скинув шапку й перехрестився. Мовчки те саме зробили братчики, понадівали шапки, й під приглушені накази ватагів байдаки почали шикуватися по обидва боки гетьманської чайки. Кошовий звелів спустити вітрила і йти на самих веслах.

Сходило сонце над брижуватою опуклістю моря. Від самого обрію на сході простягалася через усеньке море широка мерехтлива стяга й заграла на хвильках усіми барвами. Павло, завжди вельми чуйний до всякої краси, трохи не скрикнув від захвату. Озирнувся назад і мусів аж очі затінити долонею від золотого сліпучого блиску, яким палало на схід осяйне сонце, відбиваючись на рухливій поверхні води, мов на велетенському свічаді. Тепер лише зрозумів він як слід усю вагу, дотепність і доцільність замислу кошового напасти на ворога з соняшної сторони: не тільки тяжко було взагалі дивитися на схід, але хто й найпильніше придивлявсяб, то мало що вгледів би на морі, бо все потонуло, злилося із морем сяйва. Якби хто гнався іззаду за байдаками, то нагоню цю побачилиб козаки з човнів хіба лише в безпосередній близькості.

Сонце підбилось геть за сніданок, коли з гетьманського байдака дано було гасло — приготуватися до бою. Павло пильно глянув перед себе в далечінь і на обрію побачив узеньку смужку землі. На чайках заворушилися. Де були гармати, там гармаші ще раз гарненько оглянули їх, набили гарматними кулями й уже не відходили від них. Оглянуто було й мушкети й теж набито. Інші знова повитягали зпід облавків дрючки з насадженими на них залізними гаками, тобто очепи, подоставали добре нагострені сокири й поклали під рукою, а далі кожен витяг із піхов шаблю, ще раз любовно оглянув її й навіть рукою погладив; мовляв, береженого Бог береже, а козака шабля стереже. Кожен випробував, чи не зачіпається, чи легко ходить у піхвах, і заспокоювався тільки тоді, коли впевнявся в тому, та так, що аж посміхався від задоволення, немов би переконувався, що забезпечився цілком від яких-будь несподіванок. Не дарма всяк любив свою шаблю, як вірную дружину.

Павло й собі оглянув шаблю й пистолі, а далі знов дивився вперед, слідкуючи за тим, як поволеньки смуга берега ширшала, як почали означатися на темно-сірому тлі обриси башт і мінаретів, а далі білими плямами з чорними цяточками на них очаківські будівлі з пласкими дахами.

Але не тим була захоплена увага Сагайдачного. Немильне око його вже нагляділо в широкій затоці перед містом високі щогли турецьких каторг. Віддихнув із пільгою. До цеї хвилі не був твердо певний, що застане їх ще в Очакові. Показав на них рукою Бородавці й Хмелеві; обидва приглянувшись пильніше, радісно закивали головами, — вони, мовляв. Дано було гасло змінити вже потомлених гребців свіжими, й цим, свіжим, наказано гребти з усієї сили.

— Жбурляю! — раптом почув Павло голос кошового й аж здрігнув.

Козаки з цікавістю обернули голови й дивилися на нього.

— А ходи сюди, сину!...

Павло звинно просунувся до переднього чардаку й зійшов на нього. Бородавка й Хмель, посміхаючись в уси, зацікавлено чекали, що скаже гетьман.

— Готовий до бою? — ласкаво запитав кошовий, обернувшись до Павла.

— Готовий, батьку.

— Не боїшся?

— Де пак! — спалахнув молодик.

— То-тож... Це тобі не навкулачки з канівською босотою: турки, голубе, добрі вояки, незгірші від наших, тож візьми очі в руки. Ну, та будемо якось давати зними раду вдвох. Будь тут, коло мене, — будеш потрібен.

— Слухаю, батьку!...

Сагайдачний знов обернувся до них плечима, а Бородавка й Хмель здивовано перезирнулись. Павлож почував себе дуже ніяково під зверненими на нього поглядами братчиків.

— „Нащо я йому здався, що аж тут треба було поставити, наче на публіку?" — думав Павло.

А кошовий, дивлячись уперед, потирав руки й кидав до Бородавки короткими увагами:

— Лепсько, лепсько... Далебі, лепсько!... Вони ще й досі нас не добачили... Аніруш там... А сандалики опрічненько стоять... Егеж, еге... нам цього тільки й треба...

Він звернувся на правий бік і грімним голосом гукнув:

— Праве крило все вдарить на сандали!...

Далі знов заговорив уривчасто:

— Авжеж усе... Чималож їх, тих сандалів... Егеж, еге... Ну, та нічого: впораються якось дітки...

І знов грімкий гук у лівий бік:

(Дальше буде).

НА БІЖУЧІ ТЕМИ

І ДЛЯ ЦЬОГО ЛІКУВАННЯ

Міська колеґія в Ню Йорку дала почин заснованню так званої виховної клініки. Як усякий знає, слово „клініка" нагадує негайно лікуваня й шпиталь. Від грецького слова „кліно", що означало „лежу на ліжку" створено слово „клінікос", що означало: лежачий на ліжку. З грецької мови слово перейшло до латинської, а від неї до багатьох інших культурних мов, на означення навчання медицини в приявности хорої людини, наприклад у шпиталі.

Виховна клініка в Ню Йорку взялася передовсім помагати дітям, що мають ріжні трудноші в школі, передовсім труднощі в читанні. Вона хоче прослідити, чому діти мають труднощі в читанні та що на це робити.

НЕ ЛИШЕ ДИТЯЧИЙ КЛОПІТ

Можна догадатися, що й багато дозрілих людей має труднощі в читанні.

Дехто може читає дуже поволи. Дехто робить часті помилки в відчитуванні букв і слів. Інший, як читає, находить трудноші в розумінні прочитаного. Інший скоро мучиться й легко покидає читання. Ще інший зовсім не має охоти читати, хоча вміє. Інший читає лише дещо, наприклад відписи під образками.

Ріжниця між клопотами дітей-читачів і клопотами старших читачів у тому, що коли такі клопоти дітей можуть розвязувати вчителі чи „виховні клініки", то клопоти старших читачів мусять розвязати самі читачі. Вони мусять найти самі причину, чому вони не читають добре, багато й радо, і цю причину усунути. Звісно, не легка це штука, але й не неможлива.

ПОЗА ОБРІЙ

В одному тижні появилися англійською мовою три книжки про ту саму справу. Автори одної з них назвали її: Поза німецьку перемогу. Відомий американський історик голяндського роду Гендрик Вилем вен Люн назвав свою книжку „Інвазія". Роберт Шервуд, відомий драматурґ, написав драму під наголовком: „Не сміє бути ночи".

Всі вони пишуть про те, що буде в Америці, як Німеччина переможе Англію й почне наступати, на Америку.

Декому це могло би видаватися фантазією, а прецінь авторам книжки „Поза німецьку перемогу" трапилася така „пригода", що вони припускали, що Японія буде держатися до Америки невтрально, а в тому часі, як книжка друкувалася, Японія вже приступила до союзу з Німеччиною й Італією, що своїм вістрям звертається проти Америки.

У НАС ІНАКШЕ

Американець Вил Джеймс написав книжку під наголовком: „Коні, котрих я знав".

Що можна сказати про коней? Невжеж коні можуть бути, ріжні, гей люди? Вил Джеймс видно так думає. Він пише про коня „видюче око", що врятував життя сліпому їздцеві. Про коня, на котрому ніхто не міг їхати верхом. І про інші коні, добрі й злі, але на всякий випадок дуже цікаві. Півтретя доляра рахують накладці за цю книжку, і як показують рапорти, вона має широкий попит.

Читаючи про популярність книжки про коні, що їх автор знав, дивуєшся, чому в нас не цікавляться люди навіть книжками про людей? Одначе, по певній застанові чи не прийдеться признати, що зацікавлення звіриною це властиво зацікавлення людиною! Чи не шукаємо ми при читанні про звірят, на скільки вони подібні до людей?

ВІДОЗВА

ДО УКРАЇНСЬКОГО ГРОМАДЯНСТВА В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ!

УКРАЇНЦІ! ЗЕМЛЯКИ!

Заняття західньо-українських земель, особливож Галичини, російськими большевиками загрозило серіозно дальшому розвоєви української культури і незалежної української думки на традиційних, християнських та національних основах. Заходить поважна небезпека, що нашому народови у Старому Краю прищіпиться чужі йому ідеї та що накинеться йому чужу, неукраїнську по духуви ідеольоґію, котра під покришкою інтернаціоналізму винародовить його духово та злучить його з московським центром — духовим і політичним.

Супроти того святим обовязком української еміґрації є зорґанізувати независимі українські духові, научні осередки поза межами впливу червоної Москви чи інших чужих, а на нашу землю зазіхаючих сил. Найкраще надається для цього вільна американська земля, де є свобода розвитку та де маємо міліонову українську громаду, що й має засоби.

Доводимо оцим до відома всього. Українського. Громадянства в Америці, що почин до такої культурної орґанізації вже зроблено, та що у Стемфорді, Конн., де від кількох літ істнує українська вища школа, відкрито український каледж.

Значіння цеї научної установи для всього українського народу — а особливо у теперішнім його тяжкім положенні — не треба вияснити. Воно очевидне. Цей Каледж стає всеукраїнським добром. В нім буде плекатися українська національна традиція, українська історія, мова і культура, українська національна думка та християнські основи нашої культури, угрунтованої Володимиром Великим, Острозькою Академією, Петром Могилою та Андрієм Шептицьким. З цього Каледжа світло рідної науки промінюватиме до всіх закутин земної кулі, де тільки найдеться громада українців.

Щоб усвідомити українському загалови вагу цеї установи, **дня 24. листопада (неділя) уладжується у Філядельфії Свято Українського Каледжа,** що зачнеться покликанням помочи Всевишнього у врочистій **Архієрейській Службі Божій,** а складатиметься з **Святочного Бенкету і Святочної Академії з Концертом.** З нагоди цього торжества появиться також **Пропамятна Книга,** що міститиме научні та історичні реферати, огляд українського шкільництва в минулім і в сучасности, статистику українських шкіл на Вкраїні, в Европі і в Америці, та привіти для Українського Каледжа.

На оце Свято запрошуємо та взиваємо усіх українців без ріжниці. Ближчі дані про нього оголоситься у часописах і через радіо.

Знагоди цього торжества взиваємо також всю українську суспільність в Америці — всі українські громади, церкви, організації, брацтва, сестрицтва, та інші товариства, українських бизнесменів, професіоналістів та взагалі всіх українців — до щедрих жертв на фонд Українського Каледжа — чи то у виді безпосередних датків чи через закупно місця на привіти у Пропамятній Книзі. Зокрема всі орґанізації якогонебудь роду повинні поспішити із датками на фонд Каледжа.

УКРАЇНСЬКІ ГРОМАДЯНЕ!

Віримо, що Ви розумієте всенародню вагу цього великого почину. Віримо, що як Ви доси жертвували щедро на Старий Край, так тепер поспішите з жертвами на Український Каледж. **Ставайте його співосновниками! Ставайте його добродіями - фундаторами! Поможіть збудувати осередок української независимої, національної культури!** Попріть як один діло Українського Каледжа!

Нехай розвивається, нехай росте, нехай процвитає Український Каледж!

Нехай розвивається українська независима національна культура та независима національна думка!

Нехай живе український нарід! Нехай встане вільна, самостійна, суворенна Українська Нація-Держава!

о. Филимон Тарнавський,
канцлер дієцезії
† Іван
єпископ помічник.

ПОВІСТЬ ПРО СЛАВНОГО ОПРИШКА ОЛЕКСУ ДОВБУША

ЩЕ ЛИШЕ КІЛЬКАНАЦЯТЬ ПРИМІРНИКІВ ОСТАЛОСЯ ВІДОМОЇ ПОВІСТИ

МИКОЛИ УСТИЯНОВИЧА

СТРАСТНИЙ ЧЕТВЕР

Повість замітна в історії української літератури тим, що вона є одною з перших повістей української літератури в Галичині.

Для читача ця повість цікава передовсім тим, що головною особою в ній є Олекса Довбуш, славний вожак гуцульського розбишацького руху.

ЦІНА 40 ЦЕНТІВ.

Замовляйте:

„S V O B O D A"
81-83 GRAND STREET,
P. O. BOX 346
JERSEY CITY, N. J.

В КОЖНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИНЕН ЗНАХОДИТИСЯ ЧАСОПИС „СВОБОДА".

ВРЯТУВАЛИСЯ. — Ці три гіндуські корабельні робітники британського вантажного корабля Елмбенк врятувалися, як його розбила німецька субмарина.

ПОТРІЙНИЙ СОЮЗ. — Сцена в заграничнім міністерстві в Токіо по підписанні союзу Німеччини, Італії й Японії. На образку від лівої до правої руки: італійський амбасадор, представник Гітлера, японський міністер війни, японський міністер заграничних справ і німецький амбасадор.

З ДНЯ

ВИБОРЧА ГАРЯЧКА

Американські загальні вибори зближаються до кульмінаційної точки. Становища обох кандидатів приблизно такі:

Президент Рузвелт говорить, що він обцяв керму держави в момент, коли економічна криза торкнула дна, коли сотки банків, тисячі підприємств банкротувало, а міліони людей були не лиш без заняття, але ніхто навіть не цікавився ними, щоб врятувати їх від голоду. Він далі каже, що ця кріза мала глибокі коріні і її неможливо було в короткому часі усунути. Треба було ступнево перебудовувати Америку на зовсім інших засадах, задержують водночас найголовніші засади демократії та звязаної з нею суспільної свободи. Маючи перед собою зовсім нові, а при тім складні проблеми він мусів шукати ріжних способів; зокрема коли ті, яких пробував на початку, не давали бажаних результатів.

УСПІХИ „НОВОГО РОЗДІЛУ".

До тревалих успіхів політики президента треба зачислити поступове соціяльне законодавство, як забезпека людий на старі літа і перед безробіттям; впровадження закону про години праці і висоти плат, на основі якого покладено підлогу для робітничих плат, нижче якої вони не сміють спадати, а з другого боку створено стелю для числа годин праці, вище якої вони також не можуть підноситись, хіба під услівям півтора разової заплати працюючим. До успіхів теперішня адміністрація зачисляє будови величезних шлюзів і електрівень. Зорґанізування „Сивілієен Консервейшен Кемпс", в яких сотки тисяч молодих американських хлопців знайшли пристановище та добру моральну і фізичну опіку; зорганізування „Воркс Проґрес Адміністрейшен", чи коротко „Доблю Пі Ей", в якім коло двох міліонів робітників стало дістає працю. До заслуг зачисляє теперішня адміністрація також те, що рушила з місця справу американського зброєння, ухвалила поверх 15 біліонів долярів на будову воєнних машин, та довела до примусової військової служби.

Маючи на увазі справність, з якою президент Рузвелт керував крізь ті тяжкі часи державною машиною, демократи висунули його третий раз на президентського кандидата хоч ні один дотеперішній американський президент не був три рази президентом, а деякі з них виразно від того відмовлялись.

ЗАКИДИ РЕПУБЛИКАНЦІВ.

Республиканське становище з одного боку досить вигідне, а з другого досить тяжке. Коли брати під увагу критику уряду, то їх положення досить вигідне тому, що легко критикувати того чоловіка, котрий щось робив. Роблячи чоловік все мусить зробити десь помилку. Щобільше, все є багато таких справ, що не мають ні одної досконалої розвязки. Чи сяк чи так, вони мусять занати певного неуспіху. Щоб виказати, що серед усіх можливих шляхів вибраний шлях всетаки був найліпший, треба булоб завернути взад час і припоручити комусь попробувати другого шляху. А це неможливе. В тому відношенні позиція републиканців вигідна.

Але їх побиває це, що вони не були при владі, той не могли пописатись успіхами. Вони мусять лиш критикувати і обіцювати щось краще. А до обіцянок люди все відносяться з певним недовірям.

КРИТИКА „НОВОГО РОЗДІЛУ".

Републиканці перш усього говорять, що багато добрих речей, яких довершено в часі адміністрації „нового розділу" булиб всеодно довершені, навіть колиб інша адміністрація була в Вашинґтоні при владі. Одна партія не може приписувати собі всі заслуги за ті суспільні добродійства, які стались за її урядування. Колиб так було, то републиканці малиб право приписувати собі заслуги за все те багацтво що є в Америці, та за той високий рівень життя, який маємо, бо ті багатства і той рівень життя осягнено в первважаючій більшості за попередньої довгої републиканської адміністрації.

Републиканці далі кажуть, що політика нового розділу занедбала багато речей,, а навіть коли впровадила деколи добре законодавство, то його зле виконувала. Вкінці вони кажуть, що державна сила за урядування президента так скупчена в його особі, що виринає поважна загроза диктатури.

БЕЗРОБІТТЯ ІСНУЄ.

Републиканці кажуть, що хоч Рузвелт задовжив край на нових 30 біліонів долярів, безробіття існує далі в тім самім числі, що було на початку. А це доказ, що щось зле з політикою уряду, беручи під увагу це, що інші краї далеко краще побороли безробіття. Вони далі закидають, що уряд підсичує клясову ненависть серед людей, підюджуючи бідні кляси проти багатих. А це ослабляє націю зо середини. Бо незаперечним фактом є це, що нація найсильніша тоді, коли вона внутрі зєдинена. Вкінці вони закидають Рузвелтові, що всіма силами пре край до війни, хоч внутрі край не підготований ні психічно, ні матеріяльно.

Обі сторони мають добрі арґументи. А величезне зацікавлення в тих виборах з боку найширшого загалу є доказом, що американці свідомі ваги хвилі. Пятого листопаду вони своїми голосами рішать, кому поручити на чергових чотири роки дальшу керму краю.

ВЯЧЕСЛАВ БУДЗИНОВСЬКИЙ

НЕ ВБЮ ЙОГО

Запорожці найшли на щляху трупа. Поховавши, вони пішли шукати виновників. Нагнавши москалів, вони мають розгадати: чи це вони вбили? Як вони. що з ними зробити?

Читаючи це оповідання, дізнаєтеся багато про життя й вовування козаків.

ЦІНА 20 ЦЕНТІВ.

Замовляйте:

"SVOBODA"
81-83 GRAND STREET,
JERSEY CITY, N. J.

УВАГА! НЮ БРИТЕН, КОНН., І ОКОЛИЦЯ! УВАГА!

ОТСИМ ПОДАЄТЬСЯ ДО ЗАГАЛЬНОГО ВІДОМА, ЩО

В НЕДІЛЮ, 27. ЖОВТНЯ (OCTOBER 27, 1940)

: відбудеться :

35-ЛІТНІЙ ЮВИЛЕЙ

: і :

ТОРЖЕСТВЕННЕ ПОСВЯЧЕННЯ

НОВО-ЗМАЛЬОВАНОЇ ЦЕРКВИ В ЧИСТО УКРАЇНСЬКІМ СТИЛІ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВ. ЦЕРКВИ НЕПОР. ЗАЧ. ПРЕЧ. ДІВИ МАРІЇ ПРИ 54 WINTER STREET, NEW BRITAIN, CONN.

Акту посвячення довершить ЇХ ПРЕОСВ. КИР БОГДАН при асисті багатьох священиків.

В неділю, в год. 9:45 рано, збірка вірних у Церкві й врочисте впровадження Їх Преосв. з дому парохіяльного до Церкви. В порогах Церкви привитає Їх Преосв. предсідник парохії п. Йосиф Керелейза, мол., в дверах Церкви парох о. Евстахій Писар. — У год. 10. рано зачнеться посвячення церкви і Архієрейська Служба Божа. По Сл. Божій у год. 1:30 відбудеться величавий „БЕНКЕТ" в "TABS HALL", Main Street, і Святочний Концерт.

В церкві і на бенкеті будуть присутні чужі гості, як: U. S. Senator Francis T. Maloney, Mayor George J. Coyle, State Senator John L. Sullivan, Commissioner Robert A. Hurley, Democratic Chairman Michael Banan, and a representative of Governor Ramond Baldwin.

Після бенкету виступить Хор Церковний під проводом п. Б. М. Хоптяка з добре-підробленою концертовою програмою.

Щиро та сердечно запрошуємо Вас, всіх, прибудьте до нас на наш торжественний Празник, і на власні очи огляньте красу нашої Церкви, бо то перша Церква в Америці, котра помальована в чисто українськім стилі. Малював нашу Церкву наш український Артист п. Іван Кучмак. З твердою надією, що в неділю, 27. жовтня, будемо разом славити Бога, святу Православну Віру й Рідну Неньку-Україну.

247,50

Уряд Парохіяльний

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРҐАНІЗАЦІЙ

НАЯГАРА ФОЛС, Н. Й.

Приєднування нових членів.

На зазив Головної Канцелярії У. Н. С. я розписав картки а відтак особисто відвідав усіх членів і на мою просьбу священик проголосив в церкві підчас богослуження, щоб усі члени явились на зборах 6-го жовтня ц. р. Коли прийшла хвиля і я увійшов на галю з окружним орґанізатором п. Маланчуком, на превелике здивування застав усего 10 членів. Сумне, але правдиве. Не чекаючи довше предсідатель отворив збори, представив членам орґанізатора і попросив його до слова. Пан Маланчук забрав слово і сказав про діяльність нашого Батька Союза, про його маєток, про членів і користи виплиnваючі зо союзових грамот, не лиш по смерти, але за життя. Промова була ґрунтовна, гарна і правдива. Однак встидно мені було очи піднести, що тої промови слухають глухі стіни. Однак п. Маланчук не взяв це за прогру. Початок був сумний однак закінчення додало мені духа. По тижні нашої праці було 16 аплікацій на нових членів. Сих 16 членів приєднано завдяки п. Маланчукові додають мені нової енергії до життя і до праці для відділу 351 і для нашого Батька У. Н. Союзу. Нашому окружному орґанізаторові п. Маланчукові бажаю світлих успіхів у всіх місцевосцях, куди буде обїздити, а це буде велика користь для У. Н. Союзу.

Іван Борак, секр.

ЩО ДУМАЮТЬ АМЕРИКАНЦІ ПРО БРИТІЙСЬКИЙ СПРОТИВ?

ЛОНДОН. — Ось це передав британцям їхній амбасадор Лотієн, як тільки висів з літака і вступив на англійську землю. Заявив, що американці глядять на оборону Лондону і британського острова з найбільшим подивом, та що вся їхня симпатія є з Англією. Далі він зазначив, що тепер Англія дістає американські літаки місячно сотнями, але в скорому часі те число збільшиться.

БАЛКАНСЬКО-АРАБСЬКИЙ БЛЬОК

РИМ. — Такий бльок має творити Антоні Іден, британський секретар війни, що тепер перебуває в Єгипті. Він теж хоче втягнути Єгипет до війни по стороні Англії, а проти Італії. Таке пише італійська преса.

БРИТІЙЦІ ДОБРЕ ВІДПЛАЧУЮТЬСЯ

Це є те, що можуть переказати американські кореспонденти, коли бачать, як британські летуни винищують німецькі кораблі на Англійськім каналі, чи бомбардують французькі пристані, заповнені німецьким військом і складами амуніції. При тому британці помагають собі ще далекосяжними гарматами, які тепер зачинають відгравати щораз більшу ролю. Ними обстрілюють ґоловно німецькі кораблі. Вправді залягла над морем і сушею густа мрака, але вона не стримує британських летунів від налетів на німецькі міста.

НОВИЙ ТИП НІМЕЦЬКИХ ЛІТАКІВ

Німці вислали до нищення полудневої Англії понад 300 нових літаків, що дуже скорі. З них яких 200 бомбардували Лондон. Німці заповідають, що висилатимуть проти Анґлії по 3,000 таких літаків. Ті літаки літають 30,000 стіп високо і по 300 миль на годину.

НАЙНОВІШІ РЕКОРДИ
ОФЕРТА Ч. 2.
НАЙПОПУЛЯРНІШІ. НАДАЮТЬСЯ, ДЛЯ ДОМУ, САЛЬОНУ І НА РАДІО.

50 цт. за одну Рекорду — $5.00 за ДЕСЯТЬ рекордів, з пересилкою.

(Хто бере менше як 10 додати треба 10 цт. до кождої рекорди на пересилку).

27397 Кавалер Під Вусом (Коломийка) Вдовин Син. — **Гуменюка.**
27396 Весільний Барвінку. Коломийка Чорнобривка. — **Гуменюка.**
27394. Гріх Війта. Доля Композитора. — **Жуковський.**
27393 Коломийка Сміх і Танець. Кабиця Жениться. — **Жуковський.**
27390. Туман Яром Котиться. У сусіди Хата Біла.
27383 Весільний Віват, Ч. І. II. — **Гуменюк-Красновська.**
27380 Сотник: На редустінґ. — **Жуковський і орхестра.**
27378 Коломийка й козак: Від хати до хати (коломийка).—**Гуменюка.**
27360 Ти мій коровaю: Зачипився ковбасою.—**Гуменюка, Скоробогач.**
27358 Чи то люди конюшина (Коломийка) Заший мені чоловіче. — **Жуковський.**
27351 Радехівська коломийка: Питається мати сина, що коштує та дівчина. — **Т. Свистун.**
27346 Понад круті беріженьки: Варгатула. — **Е. Жуковський.**
27341 Сюда Марисько: Над потоком (Полька). **Укр. сельська орхестра.**
27340 Коломийка-На сіножаті: Переяславська Полька. — **О. Пізьо.**
27336 Ворог в хаті, часть 1 і 2. — **Е. Жуковський і Р. Красновська.**
27301 Човник: Чудасія (дует). — **В. Барчанівна й І. Давиденко.**
27303 З гори на долину: Чия рибка того став. — **І. Сердинський.**
27308 Літом качка прачка (полька): Дай Боже жартувати, аби не хорувати. — **Лемківська Орхестра.**
27394 Слюб сироти: Бідна наймичка. — **Р. Красновська, укр. орх. Гуменюка.**
27305 Фармерська коломийка: Бородата коломийка. — **Укр. орх. Гуменюка.**
27318 Канадийська коломийка: Чиж ми мати не купала. — **Орх. Гуменюка й Жуковського.**
27320 Пісня бідного наймита: Кавалок ґрунту. — **Е. Жуковський і С. Жуковська.**
27325 Пасічник (полька) Рідний край. — **Орх. Гармонія.**
27326 Красна доокола: Смерківська полька. **Орх. браття Фусяки.**
27374 Полька львівська: Полька київська. — **Орх. Чернигівська.**
27384 Роза полька: Козак за Дунаєм. — **Древінський, орх. Гуменюка.**
27388 Магдалина (полька): Мій пашпорт (коломийка). — **Українська Орхестра.**
27297 Підкаменецька коломийка: Надвірна коломийка. — **О. Пізьо.**
27295 Місис Вшивка бере розвід: Початки троблів. — **Е. і С. Жуковські.**
27292 Лучка зеленіє: Ордехівський мішаний танець. — **А. Варна.**
27291 Перепелися (полька): В горах Карпатах (валець) — **Орх. Гуменюка.**
27289 За Тебе Україно: Гей ну хлопці до зброї, укр. квартет.
27290 Полька з Демаморин: Вальс „Отенівський" орх. — браття **Голютяки.**
27288 Любовниця Петра: Думка про старі краї. — **Е. Малець.**
27283 Невір дівче козакові: коломийка: Ой чогож ти задурився. — **Свистун.**
27279 Фальшиві слези: Мій смичок. — **Е. і С. Жуковські.**
27274 Три шляхи: Шумить, гуде дібровонька. — **Т. Свистун.**
27273 Роман: В день по весіллі. — **Е. Жуковський.**
27272 Як я браття раз сконаю: Ой їхав я коло млина. — **Т. Свистун.**
27264 Зелений дубочку, чого похилився: Марш Укр. Галицької Армії. — **Т. Свистун.**
27257 Гуцульська коломийка: Аркан дрібний. — **Т. Свистун.**
27256 Чумак: Метелиця, танець укр. орх. — **Гуменюка.**
27255 Великодна гаївка: Гопак колом, укр. орх. — **Гуменюка.**
27254 Журавель весільний: Катерина Херсонка. укр. орх. — **Гуменюка.**
27253 Запорожський герць: Гони вітер, укр. орх. — **Гуменюка**
27252 Аркан коломийковий: Козачок сольо. укр. орх. — **Гуменюка.**
27251 Козачок подільський: Коломийка в дві пари. укр. орх. — **Гуменюка.**
27250 Пісня сироти: Часть перша й друга. укр. орх. — **М. Томаса.**
27247 Козачок з Підволочиськ: Весільні жарти. укр. орх. — **Гуменюка**
27242 Золочівська коломийка: Чом дуб зелений. орх. — **Гуменюка.**
27241 А ви хлопці молоденькі: Лиха доля жовніра. орх. — **М. Томаса.**
27235 Як поїду з кіньми на ніч: Дівоча відмова. — **Т. Свистун.**
27233 Ох ти моя Дзюбо люба: Козацька шумка. — **Т. Свистун.**
27228 Богацьке весілля: Часть 1 і 2 укр. орх. — **Гуменюка.**
27227 Коломийка Тернопільська: Коломийка Скалацька. укр. орх. — **Гуменюка.**
27226 Докінчення вінкоплетів: Даровання. укр. орх. — **Гуменюка.**
27219 Чотирнацятий рочок сумний настав: дві части. орх. — Брат. **Гулютяків.**
27218 Полька Свобода: Полька з Галичини. укр. орх. — **М. Томаса.**
27204 Змовини Часть 1 і 2. укр. орх. — **Гуменюка.**
27199 Добрий вечір тобі: На Йорданській річці. — **Хор Кириченка „Бандурист".**
27195 Ірод цар: Вселенная веселися. укр. церковний хор.
27187 Метелиця: Козак завидія танець. укр. орх. — **Гуменюка.**
27127 Ангел вопіяше: Плотію уснув. — **К. Кірстюк.**
27122 На городі сурма грає: Марш Садовського. укр. січова орх. — **Сурма.**
27110 Рождество Твоє Христе Боже наш: Йордан. — **К. Кірстюк.**
27089 Полька парубоцька: Валець Бандура. укр. орх. — **Гуменюка.**
27071 Чабан: Гуцулка танці. укр. орх. — **Гуменюка.**
27050 Гоп Марку — покинь сварку: Ой вишеньки-черешеньки. орх. **Гуменюка.**

Перегляньте повищий спис рекордів. Коли котрих з них не маєте, то ви повинні мати. Бо це найкращі українські рекорди і в кождій українській хаті повинні бути.

Випишіть собі нумери бажаних рекордів і разом з Монеї ордером вишліть на нашу адресу: Рекорди будуть Вам вислані того самого дня, коли отримаємо замовлення. Адресуйте:

SVOBODA
81-83 GRAND ST., JERSEY CITY, N. J.

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ГАЗЕТИ БО ЧАСТЕ ЧИТАННЯ ВЕДЕ ДО ПРОСВІТИ. А ПРОСВІТА — ЦЕ СИЛА.

ДАЛЬШІ ПИТАННЯ І ВІДПОВІДИ ПРО РЕЄСТРАЦІЮ ЧУЖИНЦІВ

Двацять і два нових питань і відповідей щодо реєстрації чужинців, додав департамент справедливости Сполучених Держав до поправленого видання своєї брошури, в котрій відповідається на питання, що їх найчастіше ставлять у запитах про реєстрацію чужинців. Брошура є покажчиком. Вона вповні не виясняє закона реєстрації чужинців. Примірники брошури, по англійськи, можна дістати безплатно. Писати треба до Дивізії Реєстрації Чужинців, Вашинґтон, Д. К., і питати за копією „питань і відповідей про реєстрацію чужинців".

Оце переклад тих 22 нових питань і відповідей:

Питання: Чи хто має право розказувати чужинцеві, коли, або де він мусить реєструватись?

Відповідь: Ні. Чужинець може реєструватись у будь котрім реєстраційнім поштовім бюрі або публичнім місці, призначенім на реєстрацію, і коли хоче, однак перед дне. 26-го грудня 1940 року.

П. Чи може чужинець реєструватись поштою?

В. Ні. Він мусить реєструватись і дати відтиск пальців особисто. Це робиться тільки у місци, призначенім для реєстрації.

П. Чи чужинець обовязаний відповідати на інші питання, кромі тих, які находяться на аплікації для тої цїли і для відтиску пальців?

В. Ні. Поштмайстрів поінформовано, щоби не ставили інших питань, кромі тих, які подані на формулярах реєстрації і відтиску пальців.

П. Де може чужинець дістати поучення про те, як відповісти на питання реєстрації?

В. Зразковий реєстраційний формуляр подає не тільки реєстраційні питання, але також повні поучення, як на них відповідати. В додатку чужинець може радитись поштмайстра, кревного, приятелів, суспільної установи, або кого іншого. За порадою можна теж писати до Департаменту Справедливости, Дивізії Реєстрації Чужинців, Вашинґтон, Д. К. Однак остерігається кожного чужинця, щоби дістав такі інформації на час і зареєструвався перед 26. груднем 1940 р., бо інакше сам за це буде відповідати.

П. Чи може чужинець дістати інформації про дату свого приїзду, назву корабля, тощо, коли напише до Іміґраційного і Натуралізаційного Бюра, або до Дивізії Реєстрації Чужинців?

В. Таких інформацій не можна дістати від згаданих бюр для вжитку до реєстрації. Кому треба таких інформацій, хай питає кревних або приятелів, з котрими їхав до Америки, або котрі можуть те памятати чи знати, або перегляне свої старі документи, а може з них дещо довідається.

П. Коли чужинець має вже „перші папери", чи треба, щоби він їх приніс з собою до реєстрації?

В. Приносити папери не конче потрібно, якщо вповні виповнено реєстраційний формуляр. Однак порадно, щоби при виповнюванні реєстраційного формуляра послугуватись першими паперами, бо там є багато потрібних інформацій.

П. Чи треба, щоби чужинець приніс метрику свого уродження до реєстрації?

В. Ні. Однак з метрики можна виписати точну дату і місце народження.

П. Чи має чужинець принести свою фотографію до реєстрації?

В. Ні. Ніяких фотографій не вимагається підчас реєстрації.

П. Чи можуть чехи, поляки або інші люде, громадяне чи піддані, недавно окупованих країв подати назву своїх краів при реєстрації у рубриці ч. 4, замість подавати назву краю окупанта?

В. Так, можна.

П. Чи чужинці, котрі реєструвались після стейтового або місцевого реєстраційного закона, обовязані теж реєструватись після Федерального Закону Реєстрації Чужинців з 1940 року?

В. Так, вони обовязані реєструватись.

П. Чи чужинці як подорожні робітники обовязані доносити про кожну зміну своєї адреси?

В. Ні. Закон реєстрації чужинців приписує, щоби доносити тільки про зміну сталої адреси. Зміна мешкання значить зміна місця постійного перебування. Чужинець зміняє адресу тільки тоді, коли переноситься на нове мешкання і думає там стало перебувати. Людина занята тимчасовою працею поза місцем свого постійного перебування, не мусить доносити про свою тимчасову адресу.

П. Коли людина прибуде до Сполучених Держав на сталий побут після 27-го серпня 1940 року, чи мусить доносити про адресу свого мешкання?

В. Так. Якщо людина не подала своєї американської адреси коли реєструвалась у консуляті Сполучених Держав заграницею, або пішла на іншу адресу, ніж подала підчас реєстрації, то очевидно мусить донести про зміну адреси до пять днів по свому приїзді. Про зміну треба доносити до Дивізії Реєстрації Чужинців Іміґраційного і Натуралізаційного Бюра. Потім мусить теж кожну зміну рапортувати до пять днів.

П. Коли людина прибуде до Сполучених Держав після 27-серпня 1940 р. на тимчасовий побут, чи обовязана донести про адресу свого мешкання?

В. Так. Хто підчас своїї реєстрації в американського консуля не подав своєї американської адреси, або по приїзді замешкав під іншою як подав, то до пять днів після приїзду має про те донести до відповідних властей. Потім обовязаний доносити про місце свого перебування кожних три місяці, незалежно чи зміняє свою адресу чи ні.

П. Коли чужинець, через мильне розуміння справи, був допущений до будь якого голосування, то чи дальше він уважається чужинцем і чи мусить реєструватись?

В. Так. Такі люде надальше вважаються чужинцями і тому мусять реєструватись.

П. Як може людина довідатись про те, що її родичі були тут натуралізовані громадяне?

В. Перше довідатись, коли та в котрім суді вони дістали другі громадянські папери, а потім просити той суд, щоби переглянув ті рекорди. Однак у деяких випадках така процедура може забрати багато часу. Для того порадно, щоби люде, непевні свого громадянства, пішли зареєструватись для власного забезпечення.

П. Чи американське громадянство можна набути через адоптацію?

В. Ні. Американського громадянства не можна набути адоптацією. Коли чужинець був адоптований через американського громадянина, то все одно мусить реєструватись, хіба якщо сам натуралізувався.

П. Чи всі люде, роджені в Сполучених Державах є громадянами?

В. Так, усі люде роджені в Сполучених Державах є громадяне, без ріжниці раси, якщо воне не стратили свого громадянства через присягу на вірність іншій державі, через одруження, або яким іншим способом. Тільки ті особи не набувають американського громадянства з уродження, що родились з родичів, котрі були тут членами дипльоматичної служби заграничного уряду, як теж чужих монархів у часі народин. (По дальші інформації відносно громадянства питайте урядовця на своїй пошті).

П. Чи бувші громадяне Сполучених Держав, втративші громадянство будь яким способом, обовязані реєструватись?

В. Так. Усі не-громадяне мусять реєструватись.

П. Чи громадяне Сполучених Держав, засуджені за злочини, тратять свої громадянські права і тому мають реєструватись?

В. Ні. Хоч громадяне Сполучених Держав можуть втратити певні громадянські права і привілеї, коли їх засуджено за певні злочини, то однак самого громадянства не тратять і не потребують реєструватись.

П. Чи чужинецька жінка, одружена за американського громадянина, мусить реєструватись?

В. Коли чужинецька жінка, управлена до натуралізації одружилась за американського громадянина перед днем 22-го вересня 1922 р., то вона автоматично стала теж громадянкою по чоловіці й не мусить реєструватись, якщо того громадянства від того часу не втратила. Одружена після згаданої дати не набула громадянства по мужу і мусить реєструватись, хіба що окремо натуралізувалась.

П. Чи громадянка тратить своє громадянство коли одружиться з чужинцем?

В. Громадянки, одружені за чужинців після 22-го вересня, 1922. р., або перед днем 2-го березня 1907 р. не втратили свого громадянства через одруження. Однак громадянка, одружена за чужинця між тими двома датами, втратила своє громадянство, якщо її муж не натуралізувався в тім часі. Коли це була жінка тут роджена, то й громадянські права привертаються по скінченню подруження, або коли постійно тут замешкує. Тому такі жінки не обовязані реєструватись з чужинцями. Це не відноситься до тих жінок, котрі були натуралізовані, а своє громадянство втратили через одруження.

П. Як мається справа з громадянкою, котра одружилась за чужинця підчас світової війни?

В. Після недавного розпорядку ґенерального прокуратора, вона втратила своє громадянство з днем 2-го липня 1921 р., коли офіційно скінчилась участь Сполучених Держав у світовій війні, якщо шлюб в той час був ще важний і якщо її муж не натуралізувався перед тою датою. Коли це була тут роджена жінка, то вона відзискала своє громадянство коли її одруження скінчилось, або коли вона постійно тут замешкує від дати свого вінчання.

МУСКУЛЯРНІ БОЛІ УСУВАЄТЬСЯ СКОРО

Не терпіть мускулярних болів безпотрібно. Тисячі людей вдоволялися чудовим звільненням від ревматичних болів, від болів у мускулах бедрів, від звихнень і болю м'язів, тільки через натирання Пейн-Експеллером. Цей сенсаційний лік приносить славетну полекшу скоро. Понад 17 мільйонів пляшок вже продано. Отже, не чекайте. Купуйте Пейн-Експеллер. Питайте за Пейн-Експеллером з якорем на опакуванні.

UKRAINIAN 121

Зменшуючи платню свого мейора (посадника), місто Токіо оголосило, що він ще одержуватиме більше як два рази стільки, що японський премієр.

ФАРМИ НА ПРОДАЖ

УКРАЇНЦІ! Купуйте фарми через українського аґента, котрий має довгу практику і розуміється на фармах! І купуйте коло Ringoes, або Flemington, N. J., де є великий Маркет, де можна продати всі фармерські продукта за добру ціну. Також фарми є тут дуже урожайні, положені тільки 50 миль від Ню Йорку. Пишіть по Лісту.

„ТРОКІНҐ ФАРМА", 114 акрів, 14 ліса і потік, 3 коні, корова, 800 курей, машини, 6-кімнатна хата, електрика. Ціна $6,500. Готівкою $2,500.

145-АКРОВА ФАРМА, 15 коров, 6 ялівок, добрі коні, трактор і вся інша машинерія, нова барна, й другі будинки, 8 кімнат, всей імпрувмент, два потоки, два жерела, 20 акрів ліса, 200 курий, на добрій дорозі. Ціна за все $12.000.

12½ АКРІВ, добра земля, великі курники, 500 курий, кінь, корова, 8 кімнат хата, вода, електрика по всіх будинках. Ціна $7,000.

3 АКРИ, 7 кімнат, вода, електрика в хаті, гарні дерева коло хати, на добрій дорозі. Ціна $2,600.

4 АКРИ на Гайвей, два курники, 125 футів довгі, жерело, газ і електрика, на Гайвей. Ціна $1,500.

MICHAEL GELLNER
RINGOES, N. J.

НЕ НОВА

Наша обслуга не є нова. Хоч вона під кождим оглядом модерна, то кождий бачить, що за нею є 30-літній досвід; 30 літ науки, як обслугувати найкраще.

Це річ такої великої ваги, що ми не можемо собі уявити, як хтось може не звернути на це уваги.

STEPHEN J. JEWUSIAK & SON
FUNERAL DIRECTORS

77 Morris St., Jersey City — Phone: Bergen 4-5989
34 E. 25th St., Bayonne — Phone: Bayonne 3-0540

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК НА ФІЛЯДЕЛЬФІЮ Й ОКОЛИЦЮ

МИХАЙЛО НАСЕВИЧ
cor. FRANKLIN & BROWN STS.,
PHILADELPHIA, PA.
Tel. Market 1320
ОБСЛУГА В ДЕНЬ І ВНОЧІ

СЕМЕН П. КАНЯ
Український ПОГРЕБНИК
Цілий похорон навіть за $150
433 STATE ST.,
PERTH AMBOY, N.J.
Phone: P. A. 4-4646

МИРОН ЛИТВИН І СИН
УКРАЇНСЬКІ ПОГРЕБНИКИ
Обслуга щира і чесна.
Main Office:
383 MORRIS AVENUE,
cor. Springfield Ave.
NEWARK, N. J.
Phone: Essex 3-5347
Branch Office (Філія):
969 SOUTH BROAD ST.,
TRENTON, N. J.
Phone: Trenton 8588

ІВАН БУНЬКО
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
заряджує погребами по ціні так низькій як $150
Обслуга найкраща.
JOHN BUNKO
Licensed Undertaker & Embalmer
437 E. 5th ST., NEW YORK CITY.
Dignified funerals as low as $150.
Telephone: GRamercy 7-7661.

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
ЗАНИМАЄСЬ ПОХОРОНАМИ В BRONX, BROOKLYN, NEW YORK І ОКОЛИЦЯХ
129 EAST 7th STREET,
NEW YORK, N. Y.
Tel.: Orchard 4-2568
BRANCH OFFICE & CHAPEL:
707 PROSPECT AVENUE,
(cor. E. 155 St.), BRONX, N. Y.
Tel.: Melrose 5-6577

Д-Р ЮРІЙ АНДРЕЙКО
УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР, ХІРУРҐ І АКУШЕР
321 E. 18th STREET,
between 1st and 2nd Avenues,
NEW YORK, N. Y.
Tel. GRAMERCY 5-2410.
Урядові години: рано від 10 до 12. Ввечір від 6 до 8, а в неділі рано від 10 до 12.

ТАРЗАН, ч. 135. Залім не жартує.

Число розбишаків Заліма зросло, коли до нього прилучились інші розбишаки, вандруючі по нетрах.

Вони принесли зо собою зброю, яку вони забрали з їхнього розбитого корабля.

Тепер вони орґанізували великі лови. Тарзан йшов попереду стараючись віднайти слід слонів.

За ним ступав Залім, з револьвером в руці. „Один необережний крок і стрілом я тебе вбю", перестерігав його араб.